

Liturgijska grupa u našoj župi ove godine ušla je u svoju desetu godinu postojanja. Prvi puta smo se sastali za Tijelovo 2009. godine. Prvih šest godina sam grupu vodio ja. Prije četiri godine pridružili su mi se u tumačenju riječi Božje Ivanka Samardić i Ante Karamatić. Prošle godine nam se pridružila i Jadranka Vinković. Sada Božju riječ tumači nas četvero različitih, svak sa svojim pristupom i svak sa svojim stilom. Razlikujemo se ili smo slični kao što se razlikuju ili su slična četiri Evanđelja.

Kroz ovih deset godina bilo je i uspona i padova. Znalo nas se skupiti i dvadesetak a ima i sastanaka na kojima nas je četiri ili pet. Svjesni smo da nije najvažniji broj prisutnih nego kakva nam se rasprava – kao plod djelovanja Duha Svetoga – razvije i kakovu poruku sa Liturgijske nosimo na nedjeljno bogoslužje.

Dan ili dva prije liturgijske pozivamo sudionike na susret i to tako da mailom šaljemo tekst nedjeljnih čitanja, koja ćemo razmatrati kako bi se mogli upoznati sa tekstom i promišljati o njemu i tako pripremljeni doći na susret. U pozivu na dolazak ih motiviramo nekom ključnom rečenicom iz ponuđenih čitanja.

Sastanak grupe obično počinje spontanom molitvom i zazivom Duha Svetoga. Otisnute tekstove nedjeljnih čitanja podjelimo svakom sudioniku. Zatim napravimo kratki uvod u kojem smo djelu Crkvene godine i što nas čeka u tekstovima koji su ponuđeni za čitanja slijedeće nedjelje. Zatim pročitamo sva tri čitanja i psalam. Svaki sudionik jedno čitanje. Voditelj po svom izboru pripremi kratki osvrt na sva tri čitanja i psalam koristeći tumačenja poznatih bibličara (Duda, Rebić, Zovkić, Tomašević, Čatić !). Kod njih tražimo odgovore u kojoj većoj cjelini Evanđelja je smješten tekst koji smo pročitali i zašto ga taj Evanđelist baš tu smješta. Što nam Evanđelist želi poručiti ovim tekstom? Koja je njegova temeljna nakana? Povjesne okolnosti i okruženje u kojem se zbio događaj bacaju drugačije svjetlo na konkretni događaj nego ako ga vidimo samo iz današnje perspektive. Obično bibličari naglašavaju neke riječi koje pojačavaju intenzitet radnje izdvajaju učestalost pojedinih glagola ili imenica. Promotrimo koji likovi su prisutni? Kako oni reagiraju, a kako Isus?

> Nakon toga, svatko za sebe još jednom čita tekst, ostanemo nekoliko minuta u tišini i sabranosti pred Bogom, osluškajući i dopuštajući da nam Božja Riječ uđe u srce, da nas zahvati. Centralno pitanje na našim Liturgijskim sastancima na koje treba svaki sudionik odgovoriti je: *Što meni Bog želi reći po svojoj riječi koju sam upravo čuo.* Meni obično zaokupi pažnju neka rečenica ili samo jedna riječ. Nad tom riječi zastanem. Podcrtam ju. Pročitam je više puta, razmišljam zašto baš ta riječ ili ta rečenica. Otkrivam da je ona vezana uz stanje moje duše ili neki problem koji me trenutno opterećuje. Osluškujem i dopuštam da mi se spusti u srce. Promišljam kako bi Isus reagirao u toj situaciji. Mogu li ja reagirati imalo slično kao On? ...Kao da mi uzrok problema postaje jasniji, nazirem rješenje ... nadolazi spoznaja što mi je činiti. Odjeke Božje riječi i svoje spoznaje dijelim sa braćom i sestrama.

A tako i svaki od sudionika kaže što njemu Bog poručuje i što ga je posebno dotaknulo kroz nedjeljna čitanja. Nekoga dodirne Psalam nekoga Poslanica nekoga Stari zavjet a najčešće nam Bog progovori kroz Evanđelje. Naučili smo da se Bog kroz svoju riječ obraća svakom

osobno zato svatko slobodno može iznijeti svoje mišljenje. Vježbamo se da nitko nikome ne upada u riječ i ne ispravlja ga. Vježbamo se biti strpljivi i slušati jedni druge. Svaki sudionik osvjetli svoj segment koji je njega dotaknuo i zato je svak dobro došao, svatko daje svoj neprocjenjivi doprinos. Svjedočanstva naših prijatelja približavaju nas Isusu ili Isusa približe k nama. Sudionici liturgijske grupe svjedoče kako kad su bili na grupi radosnije sudjeluju u slavlju nedjeljne Svete mise i kako im je jasnija i služba riječi i propovijed. Kažu da su bolje sabrani.

Vrijeme je ograničeno, obično se zadržimo oko sat i pol, pa zato voditelj uvijek usmjerava i vodi grupu tako da se držimo konkretnog teksta, da ne idemo u širinu i da svatko tko želi stigne sudjelovati u lomljenju Riječi.

Bogu smo zahvalni jer gotovo na svakoj našoj liturgijskoj grupi bude prisutan svećenik, velečasni Andrija koji pažljivo sluša naša promišljanja. Ukoliko neki od sudionika ime dilema i nejasnoća, hvala Bogu, imamo koga pitati. Na kraju druženja i velečasni podjeli s nama što mu je Duh nadahnuo.

Od presudne je važnosti na koji način uključiti što veći broj vjernika da dostojno i dolično slave liturgijska slavlja, napose Dan Gospodnji. Očito je da se cijela župna zajednica, pod vodstvom župnika, treba o tome pitati i razmišljati kako o nekim naglascima tako i organizacijskim pomacima. Dok Crkva 'čini liturgiju', liturgija, a posebice euharistija 'čini Crkvu'. Smisao je, naše, liturgijske zajednice, da naši članovi, i svi župljani, budu zahvaćeniji duhom bogoslužja te da se to vidi u životu.

Mi želimo biti od pomoći ne samo župniku, prvom odgovorom za liturgijska slavlja, već i cijeloj župnoj zajednici.

Isto tako ne želimo davati neke 'recepte' za liturgijska slavlja veću prvome redu nastojati da članovi naše župne zajednice dublje shvaćaju i doživljavaju bogoslužje Crkve. Nudimo vam našu potporu u vašem hodu u vjeri a očekujemo od vas da nam budete potpora u našem hodu u vjeri.

Ovo je još jedna prilika da se u Liturgijsku zajednicu uključe sve kategorije župljana, od djece (kao ministranata, čitača, pjevača i drugi) do najstarijih, kako bi se događalo međugeneracijsko prenošenje vjere.

Dodite petkom poslije večernje Mise u malu dvoranu ispod crkve da se u vašem i našem životu obistini ono što kaže prorok Izaija: „Kao što daždi i sniježi s neba bez prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo, tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah . (Iz 55, 10-11)

Stipe Ćurković